

Gironès

No es disposa de notícies exactes de la fundació d'aquest monestir, el primer document que en fa referència és de l'any 988, i s'esmenta aquest lloc com a beneficiari d'una donació de béns. Més endavant apareix en diverses ocasions amb motiu de noves donacions. Al segle XII, concretament l'any 1117, Sant Pere de Galligants fou annexionat pel monestir de la Grassa (Lleuadoc-Rosselló) segons el que es va establir en un document signat per Ramon Berenguer III, unió que més endavant va confirmar el papa Gelasi II. Tot i aquesta dependència del monestir del Carcassès, Galligants va continuar tenint certa autonomia i abats propis, sembla que aquest vincle tampoc va durar massa temps.

Sant Pere de Galligants

Sant Pere de Galligants

Portada de l'església

El monestir de Sant Pere de Galligants exercia la jurisdicció civil i criminal sobre el raval de Sant Pere, que s'estenia al seu voltant. Durant la primera meitat del segle XII es va construir l'església romànica actual, substituint una anterior. Més endavant el burg de Sant Pere i el mateix monestir foren envoltats d'una muralla que va fer aixecar Pere el Cerimoniós el 1375, aquesta obra va afectar la capçalera de l'església que va servir de defensa de la ciutat per aquest sector.

Sant Pere de Galligants

D'una fotografia estereoscòpica de Josep Salvany, 1912
Biblioteca de Catalunya. Fons Josep Salvany

Campanar de planta octogonal

Portada de l'església

Decoració de la portada

Decoració de la portada

En 1592 i en el marc d'una reorganització general, el papa Climent VIII li uní els monestirs, també benedictins, de Sant Miquel de Fluvià (Alt Empordà) i Sant Miquel de Cruïlles (Baix Empordà), que es trobaven en franca decadència. El monestir fou víctima en diverses ocasions de les inundacions ocorregudes a causa de la seva situació propera al riu Galligants. En aquest mateix sentit, va patir greument els efectes de la Guerra del Francès que va deixar l'establiment pràcticament en ruïnes. Els monjos no hi pogueren tornar fins el 1814 i no es va arribar a refer mai del tot, el 1836 fou clausurat.

Capçalera i campanar

El lloc es va utilitzar com a caserna de la Guàrdia Civil, cosa que no va poder impedir noves inundacions que el van tornar a afectar (el 1843 i 1861). En la segona meitat de segle es va aixecar el sobreclaustre, es va restaurar i adaptar per a museu, des del 1992 és la seu gironina del Museu d'Arqueologia de Catalunya. L'església es va utilitzar regularment fins la Guerra Civil, després també va quedar incorporada al museu.

Absis de la capçalera

La muralla sobre la capçalera de l'església
Fotografia de 1877 publicada a *Girona entre 4 rius*

Rosassa a la façana principal

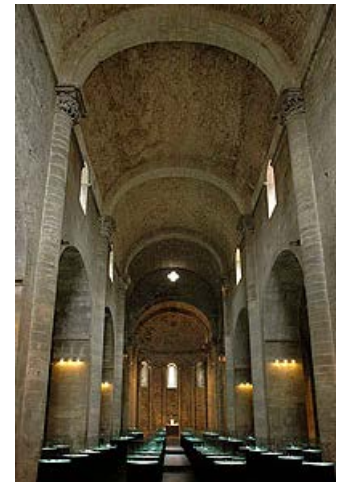

Campanar de l'església

Del conjunt monàstic es conserven l'església i el claustre d'època romànica, s'ha perdut la resta de dependències. El que encara queda és de difícil interpretació i datació a causa de les intervencions i reparacions fetes en el decurs de la seva història, les muralles, avingudes, guerres... L'església és de planta basilical amb tres naus; té un transepte irregular: al sud s'obren dues absidioles, al nord dues més però disposades de manera diferent: una a llevant i l'altra al nord. En aquest braç del transepte s'aixeca el campanar, de planta octogonal. Interiorment l'església conserva alguns capitells historiatats que s'han volgut vincular al Mestre de Cabestany. A la façana de ponent, es troba la portada que s'ha vist com un element anterior a la fàbrica de l'església actual; sobre seu es troba una rosassa que podria situar-se a cavall dels segles XII i XIII.

Murailles antiques de Girona
Gravat de L. Bacler D'Albe, 1798
Institut Cartogràfic de Catalunya

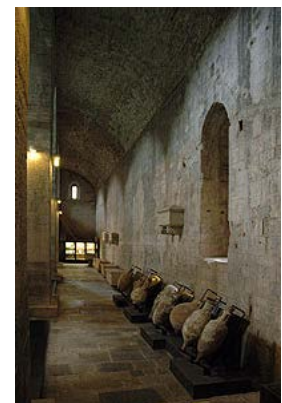
La nau central

L'església a començament del segle XX
Foto publicada a *Sant Pere de Galligans*

El presbiteri

Nau lateral

El claustre és de planta rectangular i presenta un conjunt de seixanta capitells, vinculats estilísticament amb els del claustre de Sant Cugat del Vallès.

El claustre

Claustre

Claustre de Sant Pere de Galligants

Lleons enfrontats

Capitell vegetal

Capitell amb entrelaços

Lleons enfrontats

Capitell corinti

Capitell fantàstic amb una figura humana

Conjunt de capitells del claustre

Columnes del claustre

Bibliografia:

- CALZADA I OLIVERAS, Josep. *Sant Pere de Galligans*. Girona: Diputació de Girona, 1983
- FABRE, Jaume. *Girona entre 4 rius*. Girona: Ajuntament de Girona, 1986
- SANS I ALGUACIL, Antoni; PLADEVALL I FONT, Antoni. *Catalunya romànica. Vol. V. El Gironès, la Selva, el Pla de l'Estany*. Barcelona: Enciclopèdia Catalana, 1991

Situació

El monestir és al nord de la ciutat, a la part baixa, prop del riu Galligants i sota la catedral

Coordenades GPS N 41.988939 E 2.826279

SANT PERE DE GALLIGANTS, GIRONA / V JUNY 2011

www.monestirs.cat